

Оригінальний текст (російською):

Она стояла у окна и смотрела, как по стеклу стекают капли дождя.
В комнате пахло чаем с мятой и каким-то странным спокойствием.
Где-то вдали шумел город, но здесь, в её маленьком мире, было тихо.
Она вспомнила его руки — тёплые, сильные — и неожиданно улыбнулась.
Может быть, не всё ещё потеряно?

Переклад українською:

Вона стояла біля вікна й дивилася, як по склу стікали краплі дощу.
У кімнаті пахло м'ятним чаєм і якимось дивним спокоєм.
Десь у даліні шуміло місто, але тут, у її маленькому світі, панувала тиша.
Вона згадала його руки — теплі, сильні — й несподівано усміхнулася.
Можливо, ще не все втрачено?